

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), розглянула Ваше звернення щодо практичного застосування норм законодавства з питання нарахування та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) та в межах компетенції повідомляє.

Згідно з ст. 1 Закону України від 05 липня 2012 року № 5076 «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (далі – Закон № 5076) адвокат – це фізична особа, яка здійснює адвокатську діяльність на підставах та в порядку, що передбачені Законом № 5076.

Пунктом 3 ст. 4 Закону № 5076 встановлено, що адвокат може здійснювати адвокатську діяльність індивідуально або в організаційно-правових формах адвокатського бюро чи адвокатського об'єднання (організаційні форми адвокатської діяльності).

Інформація про обрані адвокатом організаційні форми адвокатської діяльності вноситься до Єдиного реєстру адвокатів України відповідно до ст. 17 Закону № 5076.

Адвокатська діяльність – це незалежна професійна діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту (ст. 1 Закону № 5076).

Адвокат, який здійснює свою діяльність індивідуально, є самозайнятою особою (ст. 13 Закону № 5076).

Згідно з нормами п.п. 14.1.226 п. 14.1 ст. 14 Кодексу самозайнятою особою є платник податку, який є фізичною особою – підприємцем або провадить незалежну професійну діяльність, за умови, що така особа не є працівником в межах такої підприємницької чи незалежної професійної діяльності.

Статтею 67 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом.

Правові та організаційні засади забезпечення збору та обліку єдиного внеску, умови та порядок нарахування і сплати та повноваження органу, що здійснює його збір та ведення обліку, визначає Закон України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон № 2464).

Дія Закону № 2464 поширюється на відносини, що виникають під час провадження діяльності, пов'язаної із збором та веденням обліку єдиного внеску. Дія інших нормативно - правових актів може поширюватися на зазначені відносини лише у випадках, передбачених Законом № 2464, або в частині, що не суперечить Закону № 2464 (п. 1 ст. 2 Закону № 2464).

Згідно ст. 5 Закону № 2464 облік платників єдиного внеску ведеться відповідно до Порядку обліку платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24.11.2014 № 1162.

Слід зазначити, що як платник єдиного внеску на обліку у Центральній ОДПІ м. Харкова ГУ ДФС у Харківській області Ви перебуваєте з 01.06.2017.

Платники єдиного внеску зобов'язані подавати звітність з єдиного внеску за основним місцем обліку платника єдиного внеску у строки, порядку та за формою, визначені законодавством (п. 4 частини другої ст. 6 Закону № 2464).

Наказом Міністерства фінансів України від 14.04.2015 № 435 затверджено Порядок формування та подання страховальниками звіту щодо сум нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – Порядок № 435), який є обов'язковим для виконання платниками єдиного внеску.

Так, особи, які провадять незалежну професійну діяльність, зобов'язані подавати самі за себе звіт незалежно від того, чи ведуть вони підприємницьку діяльність (п.13 розділу II Порядку № 435).

На виконання зазначених положень законодавства Вами за 2017 рік подано Звіт про суми нарахованого доходу застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску згідно з табл. 3 додатку 5 Порядку № 435 в якому вказана сума доходу, на яку нараховується єдиний внесок.

Відповідно до п. 5 частини першої ст. 4 Закону № 2464 особи, які провадять незалежну професійну діяльність, зокрема, адвокатську діяльність та отримують дохід від цієї діяльності є платниками єдиного внеску (п. 5 частини першої ст. 4 Закону № 2464).

Згідно із п. 2 частини першої ст. 7 Закону № 2464 (у редакції Закону України від 28.12.2014 р. № 77-VIII) у разі якщо таким платником не отримано дохід (прибуток) у звітному році або окремому місяці звітного року, такий платник мав право самостійно визначити базу нарахування, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої Законом № 2464. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску.

Звертаємо увагу, що з 01.01.2017 відповідно до Закону України від 06 грудня 2016 року № 1774-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», набрали чинності зміни, зокрема, в порядку нарахування, обчислення єдиного внеску.

Так, згідно з п. 2 частини першої ст. 7 Закону № 2464, у разі якщо платник єдиного внеску, визначений п. 5 частини першої ст. 4 Закону № 2464, не отримав дохід (прибуток) у звітному році або окремому місяці звітного року, він зобов'язаний визначити базу нарахування, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої цим Законом. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску.

Таким чином, з 01.01.2017 Законом № 2464 обов'язок визначення бази нарахування єдиного внеску покладено на платників, вказаних у п. 5 частини першої ст. 4 Закону № 2464, як тих, що отримують, так і тих, які не отримують дохід від провадження незалежної професійної діяльності.

З 01 січня 2018 року Законом України від 03.10.2017 р. № 2148-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій» у п. 2 частини першої ст. 7 Закону № 2464 для бази нарахування єдиного внеску змінено період (рік на квартал).

Обов'язок сплати єдиного внеску, нарахованого платниками зазначеними у п. 5 частини першої ст. 4 Закону № 2464, встановлено частиною восьмою ст. 9 Закону № 2464.

Крім того, згідно з п. 1 частини першої ст. 4 Закону № 2464 платниками єдиного внеску є роботодавці, зокрема, підприємства, установи, організації, інші юридичні особи, які використовують найману працю фізичних осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, чи за цивільно-правовими договорами.

Базою нарахування єдиного внеску для роботодавців є сума нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР «Про оплату праці», та сума винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами (п. 1 частини першої ст. 7 Закону № 2464).

Враховуючи викладене платник єдиного внеску, визначений п. 5 частини першої ст. 4 Закону № 2464, перебуваючи на обліку у контролюючому органі, зобов'язаний визначити базу нарахування єдиного внеску та сплатити суму

внеску у розмірі не менше мінімального страхового внеску на місяць, незважаючи на наявність трудових відносин з роботодавцем.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.